

ВОЕННОИНВАЛИД

Брой 2, февруари 2016 г.

Година шестнадесета

Месечно издание на Съюза на военноинвалидните кооперации в България

Работейки с нас, Вие помагаме хората, изгубили здравето си за Родината

ЧАС ПО РОДОЛЮБИЕ - „ЛЕВСКИ В МОЕТО СЪРЦЕ”

Малките ученици от XI ОУ „Елин Пелин”, XIII ОУ „Св. Св. Кирил и Методий” и X ОУ „Алеко Константинов” отбелязаха 143-годишнината от неговата гибел и посветиха своя Час по родолюбие на най-великия българин Васил Левски. Те успяха да проследят историята на неговия живот във филма „Левски в моето сърце”, чува неговите думи, мисли и се докоснаха до великото му дело. В този час децата се срещнаха и с представител

Почетохме паметта на Апостола на свободата Васил Левски

на Национално дружество „Традиция” Петър Велев, който ги впечатли с думи и автентична носия. В навечерието и на националния празник на България - 3 март, училищата получиха дарения - книги с историческа значимост от кмета на кметство „Изток” Емил Костадинов.

Срещите с учениците под надслов „Час по родолюбие” са

съвместна инициатива на Регионален музей Перник, Дружество „Традиция”, Районен младежки дом Мошино и основните училища в кметство „Изток”. Часовете, които са посветени на великия българин Васил Левски, са част от мероприятията по патриотизъм с участието на инициативата „Една детска сълза една молитва”. **ВИ**

Среща, посветена на руското кино

На 17.02.2016 от 15,00 часа в заседателната зала на СВИКБ в гр. Перник се проведе работна среща с участието на:

- СВИКБ - домакин
- Борис Николов - председател
- Даниела Тронкова - секретар
- Народно читалище „Миньор 2005”
- Румяна Христова - председател
- Кирил Сергинов - член на настоятелството
- Изабела Будинова - секретар
- Национално движение „Приятели на Русия”
- инж. Никола Радков - председател

На стр. 2

АТАКИТЕ В ПАРИЖ - НОВ ПРОЧИТ НА ЯВЛЕНИЕТО ТЕРОРИЗЪМ

Д-р Захари БИСЕРОВ, хоноруван преподавател в НБУ, член на УС на Асоциация на сухопътните войски на България и сътрудник на Съюза на военноинвалидните кооперации в България по отношение на Гражданска защита

Мисълта на Клаузевиц, че "Войната е продължение на политиката с други "средства" към днешна дата има своето допълнение. С оглед на събитията, протичащи в Близкия Изток и в Париж, бихме могли

да формулираме: "Тероризмът е продължение на политиката с други средства". Част от фактите, изнесени в книгата на френския писател-изследовател на тероризма, Самюел Лоран - "Ал Кайда във Франция", хвърлят не в размисъл, а в потрес. Мащабите на разрастване на международната терористична мрежа, човешкият, финансов и оръжеен ресурс, който е акумулиран, говори за следното световната професионална общност, призвана да обезпечи защитата на хората

по света от терористични посегателства, е загубила контрол върху явлението тероризъм. Процесът вече набра "критична" маса и смее да предположи, че това, на което бяхме свидетели от 11.09.2001 г. в Америка до атаката срещу „Шарли Ебдо“ [1] и атаките на няколко места в Париж от 13.11.2015 г. ще има своето продължение. За да обрисуваме състоянието на ситуацията, нека погледнем през очите на Самюел Лоран:

На стр. 6

Среща, посветена на руското кино

От стр. 1

- Петър Александров - зам.-председател

● Клуб „Встреча“

- Любов Сасновска - председател

● Руски културно информационен център (РКИЦ) София гости

- Сергей Смитюшенко - директор

- Александър Гришин директор дирекция „Кино“ към РКИЦ София

Домакинът Борис Николов представи гостите и участниците в работната срещата, по повод това, че 2016 година е посветена на руското кино - 21 век и приветства представителите на РКИЦ с добре дошли при организациите, участници в меморандума „Една детска сълза една молитва“. На приветствието отговори Сергей Смитюшенко директор на РКИЦ - София, който подчерта, че особено се радва на пожеланието на Б. Николов за дългосрочно сътрудничество по отношение на културния обмен и хуманитарните и икономически дей-

ности между двете страни. Той предаде поздрав и пожелания за ползотворна работа от посланика на Руската федерация в България Юрий Николаевич Исаков.

Изабела Будинова подчерта, че всички присъстващи са дългогодишни партньорски организации и благодари на Любов Сасновска за добрата съвместна работа.

Миналата година беше посветена на руската литература, а тази на руското кино 21 век и това дава възможности за съвместната работа, като даде за пример с тази среща се откриват прожекциите на 10 руски филми в НЧ „Миньор -2005“. Първия филм, с който започва тази декада е „9-та рота“. Филмът е посветен на борбата срещу тероризма от руските войници.

Будинова подчерта, че могат да се използват любителските (аматорските) състави през тази година и в областта на музикалното творчество с посвещаването на вечери на композиторите, като Чайковски,

Глинка и Прокопиев.

На предложението от руска страна за обучение на български деца в руски вузове (190 на брой) по избор на специалности, Никола Радков изказа обезпокоения, че сроковете са твърде кратки и за да търпи развитие тази добра инициатива от догодина просто обявените места трябва да се направят в значително по-ранен период. Предложението е за цялостно поемане на разходите на децата в процеса на тяхното обучение и специализация. Никола Радков връчи сувенир сурвакар на Сергей Смитюшенко, като информира, че Перник е един от 12-те града, който с Международния фестивал на маскарадните игри „Сурва“ е вписан в представителния списък на ЮНЕСКО за нематериално културно наследство.

След приключване на срещата гостите бяха поканени от заместник-кмета по култура в гр. Перник Севделина Ковачева и бе открита декадата на руското кино в НЧ „Миньор 2005“.

ВИ

СВИКБ ГОСТУВА НА КМЕТА НА ВЪЗРОЖДЕНСКА КОПРИВЩИЦА

Председателят и секретарят на СВИКБ посетиха Копривщица. Знаков град за българската възрожденска архитектура. Град, в който са се родили, живели и оставили следа в нашата история хора като Любен Каравелов, Димчо Дебелянов, Тодор Каблешков, Георги Бенковски, Найден Геров и редица други ро-

долюбци.

Тук Васил Левски основа революционния комитет и избухва Априлското въстание. Копривщица още

нос своя патриотичен и свободолюбив дух, предаван от поколение на поколение.

На срещата с кмета г-н Герданов бе подписан меморандум за съвместна работа и меморандума по инициативата „Една детска сълза една молитва“. Съюзът се надя-

ва да може да бъде в помощ на общината при организиране на ежегодните и допълнителните мероприятия. Пожелава успех на г-н Герданов и добри времена за възрожденския град Копривщица.

ВИ

ГУРГУЛЯТ - ПАНТЕОН „МАЙКА БЪЛГАРИЯ“

Това е пантеон „Майка България“ на загиналите в боя при с. Гургулят в Сръбско-Българската война. Характерно за битката е, че освен отряда на капитан Попов се включва и местното население без разлика на пола. Резултатът е унищожаването на две роти и отблъскването на Моравската дивизия

водена от полковник Петър Топалович.

Пантеонът е построен послучай 100 години от Съединението на България 1985 г. на мястото на църквата „Свети Илия“, която е разрушена през 1965 г. и невъзстановена по политически причини.

Монументът започва да се руши от атмосферните влияния, а металните орнаменти са откраднати за скрап и по-късно заменени с пластмасови. Разчиства-

нето на терена от руините на църквата е извършено с доброволен труд на местното население, без участието на държавата. Едва по повод 100 години от Съединението на България са отпуснати средства за неговото изграждане, а обещаните пари през 2012 г. за поддръжка и реставрация остават само на книга.

Статуята в центъра, символизираща скърбящата за загиналите си чеда Майка България, е изградена от полускъпоценен кварцит, подарен от Русия. Други съоръжения, изградени от този материал, са мавзолеят на Ленин и Триумфалната Парижка арка.

ВИ

СП. СПИРДОНОВ: С ПРОМЯНА В

Армията ще помага на границата. В общи линии това е отзвук от поредната промяна на ЗОВС, която 31 депутати от различни парламентарни групи внесоха. Не е съвсем точно. Не става дума за обикновена помощ, т.е. за дейности от логистиката. Според законопроекта в мирно време Въоръжените сили ще могат да участват в охраната на държавната граница. Това

вече е съвсем друго. Това казва военният експерт и главен редактор на "Българско войнство" полковник от резерва Спирдон Спирдонов.

- Г-н Спирдонов, вие сте запознат в подробности с поредното предложение за промяна на Закона за отбраната и въоръжените сили, свързана с охраната на границата. Припомнете сега действащия текст в закона?

- Написано е точно и ясно. „Чл. 57. Въоръжените сили могат да изпълняват задачи и по:

1. оказване съдействие на органите за сигурност в борбата им срещу разпространяване на оръжия за масово унищожение, незаконен трафик на оръжие и международен тероризъм;

2. (доп. ДВ, бр. 1 от 2014 г.) участие в охраната на стратегически обекти, на обекти и системи от критичната инфраструктура, за което може да се сключи договор със заинтересуваните лица, както и в операции за пресичане на терористични действия.”

- Добре, а как ще изглежда чл. 57, ако се приеме предложението?

- „Чл. 57. (1) Въоръжените сили могат да изпълняват задачи и по:

1. оказване съдействие на органите за сигурност в борбата им срещу разпространяване на оръжия за масово унищожение, незаконен трафик на оръжие и меж-

дународен тероризъм;

2. (доп. ДВ, бр. 1 от 2014 г.) участие в охраната на стратегически обекти, на обекти и системи от критичната инфраструктура, за което може да се сключи договор със заинтересуваните лица, както и в операции за пресичане на терористични действия.

3. участие в охраната на държавната граница.

(2) Изпълнението на задачите по ал. 1 се възлага на Въоръжените сили с акт на Министерския съвет, с който се определя и финансовото осигуряване на участието им.

(3) Министърът на отбраната определя правила за използване на сила при изпълнението на задачите по ал. 1”

- Какви са мотивите на носителите, т.е. на 31 народни представители за тази промяна в закона?

- Ще ги цитирам, защото по принцип мотивите трябва дават яснота за замисъла на промяната: „Страната ни е подложена на засилен миграционен натиск. Министерството на вътрешните работи полага всякакви усилия за овладяване на натиска, но трябва да бъде оказано съдействие и от други държавни органи. Въоръжените сили разполагат със сили и средства, които биха могли да бъдат използвани за съвместно участие при изпълнението на подобни задачи, като за осъществяването на тази цел е необходи-

ма промяна в Закона за отбраната и Въоръжените сили на Република България.

Със законопроекта се разширяват дейностите, които Въоръжените сили изпълняват в мирно време, като към настоящия момент те са регламентирани в чл. 56 и чл. 57 н а закона. Предлаганото разширяване на дейностите, които извършват Въоръжените сили в мирно време е с цел предоставяне на възможност за участие при охраната на държавната граница.

Предлага се с акт на Министерския съвет да се определя и финансовото и ресурсното осигуряване на участието на Въоръжените сили при охраната на държавната граница.” Това е.

- Политическото и военното ръководство на Министерството на отбраната прие с адмиралции това предложение на парламента.

- Така е. За това може да съдим по едно съобщение на Пресцентъра на министерството на отбраната: В него се казва: „Предложените спешни промени в Закона за отбраната и Въоръжените сили на Република България са съгласувани и се подкрепят от политическото и военното ръководство на Министерството на отбраната. Те са продиктувани от засиления миграционен натиск, породен от външнополитическата обстановка.

С измененията се разширяват дейностите, които въоръжените сили могат да изпълняват в мирно време, като към тях се прибавят и задачи по участие в охраната на държавната граница.

Текстовете, касаещи охраната на границата ни, са част от цялостния пакет от промени в ЗОВСРБ, които Министерството на отбраната ще внесе през този месец в Министерския съвет.

Предложените изменения в закона ще позволят изпълнението на приетата от Народното събрание „Програма за развитие на отбранителните способности на Въоръжените сили на Република България 2020“.

ЗАКОНА И РЪКОПЛЯСКАНЕ АРМИЯТА СЕ ХВЪРЛЯ НА ГРАНИЦАТА

- Ще купуваме нови самолети и нов кораб, това е добре. Но като че ли цялата тежест по охраната на границата ще падне пак върху пехотата?

- В приетия от правителството План за развитие на Въоръжените сили до 2020 г. е подсказано подобно намерение, което сега се предлага да бъде регламентирано в закона: „Развитието на способностите на Сухопътните войски е свързано с оптимизиране на организационната им структура. Новите предизвикателства в стратегическата среда за сигурност, миграционната вълна и трафикът на хора и фактът, че 68 на сто от релефа на Република България е планински и полупланински тип, в това число по протежение на почти цялата южна и западна граница на страната, обуславят необходимостта от нарастване на способностите на СВ за изпълнение на задачи в тежки терени и климатични условия и при съдействие на органите на Гранична полиция при охрана на държавната граница и в борбата с незаконната миграция.“

- Достатъчна ли е предложената промяна?

- След като се отива на такава стъпка, логично е да се промени и текстът в чл. 130 на Закона за отбраната и Въоръжените сили. Там е записано: „Охраната на държавната граница на Република България се осъществява от съответните структури на Министерството на вътрешните работи.“ Ако се приеме този законопроект, става ясно, че не само МВР ще носи отговорност за охраната на границата. Няма значение, че вносителите са избрали формулировката „Участие в охраната на държавната граница“. Би трябвало въпросният текст да придобие вида „Охраната на държавната граница на Република България се осъществява от съответните

структури на Министерството на вътрешните работи с участието на Въоръжените сили.“ Необходимо са и други промени в законодателството. За да има все пак определена мотивация за тези военнослужещи, които ще участват в охраната на държавната граница, би трябвало да се променят и някои текстове в Кодекса за социално осигуряване. Например, за изчисляването на осигурителния стаж. В момента за лицата по чл. 69 от КСО при участие в операции и мисии извън територията на страната с висока степен на риск, както и при участие в бойни действия или във военно време, една година действително изслужено време се зачита за три години осигурителен стаж от трета категория, ако участието е с ниска степен на риск една година действително изслужено време се зачита за две години осигурителен стаж от трета категория. Това право би могло да се даде и за военнослужещите, които участват в охраната на държавната граница. Разбира се, следва да се помисли и за други социални придобивки. Не е достатъчно законодателят да увеличава задачите, а да мисли за хората, които ще ги изпълняват.

- След като депутатите смятат, че МВР не може да се справи със задълженията по границата, вместо да ръкопляска, министерството на отбраната не трябва ли първо да помисли за хората?

- В условията на невъзможност МВР да се справи със задълженията си, подобна промяна на закона и включването на Въоръжените сили, очевидно е необходимо. Политическото и военното ръководство на Министерството на отбраната побърза на ръкопляска. Правилно, но трябва да помисли и за хората си. За политическото ръководство подобна реак-

ция е обяснима. То е доказало през последната година, че е далеч от военнослужещите и близо до партиите, които са го излъчили. Военното обаче е най-близо до хората и в съобщението на Пресцентъра на МО, както и в последвалите изявления на министър Ненчев, можеше да има поне един ред, че новата задача няма да бъде в ущърб на социалния статус на военнослужещите. В края на краищата командирите ще трябва да мотивират изпълнителите на терен. Виждаме какво става с полицаите и отношенията им с нелегално преминаващите границата. Нямам предвид само съобщенията за корупция. Има достатъчно кадри за мизерията, в която командированите граничари охраняват някогашната гранична бразда. Така че новата задача съвсем не е елементарна, за да се решава с промяна на един член в Закона за отбраната и Въоръжените сили. Най-малкото депутатите трябва да поискат сигурни гаранции от министъра на отбраната, че това, което му възлагат ще бъде изпълнено в духа на техния замисъл.

- Все пак такава спешна промяна на закона е необходима.

- Така е. Не бива да си затваряме очите пред прогнозите за идващата бежанска и миграционна вълна през пролетта и лятото. Очевидно, това е основният аргумент за спешната промяна на Закона за отбраната и Въоръжените сили, макар че от МО твърдят за предстоящ основен ремонт на документа. Ясно е, че няма време за чакане. Ако нещата се случат в лошия им вариант, поради разномислието сред европейските лидери, ситуацията на границата ни действително може да се приравни със или приближи до сегашните мисии в други части на света. В този смисъл би трябвало военнослужещите ни да бъдат осигурени във всички отношения.

**Въпросите зададе
Красен КОСТАДИНОВ**

От стр. 2

“В Европа мощни и добре организирани мрежи подтикват младежите да заминат да се бият по света и ги посрещат при тяхното завръщане. Джихадистите се радват на опората и подкрепата на салафитските движения във Франция, Англия, Белгия и т.н. Те им позволяват да се придвижват, да живеят инкогнито, да се снабдят с оръжие, когато решат да преминат към действие. В настоящия момент главните дирекции по външна и вътрешна сигурност не разполагат с достатъчно конкретни информации, за да ги неутрализират. Работата, която трябваше да бъде свършена от години, а именно да се внедрят хора в салафитските бригади с помощта на агенти на Дирекцията по външна сигурност, така и не бе свършена. Нито във Франция, нито другаде. Имам потвърждение за това от един агент на МИ5 миналата година. Става дума за жизненоважна война за сигурността на нашата нация, но и за „мръсна“ и изключително опасна война. Нашите служби отказват да хвърлят своите агенти на толкова високи рискове. Въпреки важността на залога. За съжаление накрая французите ще платят цената за това”[2]. Казаното от Самюел Лоран се оказва „пророчество“сбъднало се на територията на Париж на 13.11.2015 г.

Без никакво преувеличение специалните служби по света могат незабавно да информират своята общественост, че войната с тероризма вече се води пред прага на дома на всеки един от нас и първата битка е спечелена от тероризма. Без да се изпада в излишна паника е задължително да се направят някои изводи и е необходим нов прочит на явлението тероризъм, а учебниците по противодействие на тероризма ще трябва сериозно да бъдат актуализирани. Независимо от теоретичните характеристики на тероризма, голяма част от акциите на терористичните организации от гледна точ-

АТАКИТЕ В ПАРИЖ -

ка на планиране, използване на тактически прийоми и изпълнение имат чисто военен характер. Това е обяснимо, тъй като професионалният тероризъм в голямата си част е рожба на специалните служби на различни страни, противостояли назад във времето, така, че днес военните практики прилагани от световният тероризъм не трябва да изненадват никого. Към казаното до тук трябва да прибавим и всички представители на военната инфраструктура и тази на специалните служби от цял свят, останали без работа или нуждаещи се от свежи пари, които отдават

“под наем” знания и практическият си опит. Няма да е прекалено да се каже, че големи терористични организации от ранга на Ал Каеда и ИДИЛ не могат да бъдат изненадани с военни тактики от световни антитерористични сили[3], по простата причина, че част от “стратезите” и “преподавателите” по военно дело и специални тактики отдавна “преподават” в “университета” на тероризма. Днешните терористични образувания се характеризират със следните способности:

- притежават организирана военен образец бойна инфраструктура, снабдена с последни достижения оръжейни образци и инструктори;

- притежават КИС на най-високо ниво и отлично използват възможностите на интернет, използват мерки за радиоелектронна защита;

- развърната е световна мрежа за идеологическа обработка

и “просвещение” с цел популяризиране “идеите” и набиране на последователи;

- демонстрират бойна и психологическа решимост, налагат безмилостно волята си, използват нечувана жестокост, абстрахират се от човешките ценности;

- има податки, че добре подготвени и легендирани представители на терористични мрежи, работят на ключови места в инфраструктурата на сигурността на някои държави и имат достъп до “гореща” информация;

- изводите от някои терористични актове сочат, че те са проведени успешно в следствие “информация от вътре” или в състояние на “комфорт” от насрещна дейност на службите за сигурност;

- освен противодействие на използваните способности за финансиране, известни до сега, заетите с противодействие на

тероризма трябва да погледнат нестандартно, като не изключват възможността собственото им правителство да финансира и да подпомага терористични мрежи;

- всичко казано до тук, а и успехът на тероризма като развитие до днес /главно в Близкия Изток, а напоследък и в Европа/ ни насочва към извод, че логистиката му и провежданите мероприятията в целия спектър, обезпечават неговите проявления, са на завидно ниво;

- прави впечатление, че възрастовата граница на терористите основно варира от 18-19 до 35-40-годишна възраст, което се явява възможност за развитие на “работоспособността” им за един сериозен времеви период.

Като пример може да посочим, че само в рамките на около месец /септември-октомври 2014/ в Англия бяха задържани за съпричастност към тероризма 15 лица, всичките под 35 годишна възраст.

НОВ ПРОЧИТ НА ЯВЛЕНИЕТО...

След атаките в Париж, като че ли "либералният" Запад започна да проглежда.

Споделяйки казаното по-горе, се налага един основен извод - световният тероризъм отдавна не е питбул на верига, който можеш да насъскаш когато и срещу когото поискаш. Тероризмът излезе от общоприетите представи и вече се материализира като субект на геополитическата сцена. Когато му е удобно е съдружник, а през останалото време гони собствени цели. От развитието на събитията на територията на Либия, Нигерия, Сирия, Ирак, Афганистан, Мали а и на други места, проличава желанието на водачите на терористичните образувания да материализират борбата си, като създадат някакъв вид ненормална "държавност", подчинена на законите на инквизицията. В района на Близкия Изток, нека читателят сам прецени, кои местни и чужди държави имат интерес от създаване на подобна "държавност". Военната операция, която се провежда в момента срещу ИДИЛ е необходима, но крайно закъсняла. Икономическата, транспортна и енергийна инфраструктура на Либия, Сирия и Ирак са тотално разрушени и ще са необходими стотици милиарди средства и години време за достигане на ниво от преди началото на борбата за установяване на "демокрация". По отношение на мерките против терористични посегателства на територията на България, поведението на българските правителства, президент и служби бихме охарактеризирали като "пълнен пас". При положение, че вече имаме атентата "Сарафено", осъществена - макар и тренировъчна операция на френски командоси до с. Коиловци, редица странни случаи на взривявания в поделения на военно-промишления комплекс, убийства и нападения над български

и чужди граждани на територията на страната, бежански поток, чрез който могат да се инфилтрират терористични клетки, природни катаклизми и трагични резултати от тях, сме свидетели на царящо спокойствие и тишина. Моята скромна персона има редица въпроси по отношение на защитата на населението и инфраструктурата при извънредни ситуации и какви мерки се вземат при положение, че в периода 2012-2014 година 33 български граждани загубиха живота си само при наводнения, а стотици са жертва на болести в следствие на преживения стрес. По отношение защитата на елементи от критичната инфраструктура и особено важни обекти е необходим нов, асиметричен поглед по отношение на установяване на заплахите, анализ и оценка на риска, нова методика за обучение на имащите отношение по защитата и преглед на стандартните оперативни процедури. Поради естеството на материята няма да влизам в подробности. Както по-горе посочих не трябва да се изключва възможността терористични клетки да използват информация и помощ "от вътре" и да реализират терористично посегателство. Опасявам се, че „елементът“ от Системата за национална сигурност - „Дюнер секюрити“ няма да сработи и ще се озовем в реалност - 13.11.2015, Париж. Като пример за пасивност от страна на службите мога да посоча появата на снимки на терористи, возейки се на джипове с българска регистрация. Един катаджия би проследил такава следа без големи трудности. Планиране и провеждане на съответната операция по темата бих възложил на група студенти в направление „Национална сигурност“ от трети курс в университета. От всичко казано до тук българското общество би трябвало да зададе въпрос към управляващи-

те: "Господа управляващи, освен получаването на големи заплати, осигурихте ли безопасността на гражданите на Република България, за което сте оторизирани по закон!?"

И накрая нещо оптимистично. Лично мое мнение е, че въпреки 25-годишния геноцид върху сектора за сигурност, в армията, МВР и специалните служби има професионален и експертен потенциал, който при правилно зададени приоритети ще се яви фундамент за съживяване на икономиката, връщане на доверието в институциите и възстановяване на нормалността в живота на обществото. Често пъти давам следния пример с руска журналистка, която по време на една от чеченските войни интервюира руски командос. На въпроса как става така, че прославените руски командоси не могат да се справят с терориста Шамил Басаев, войникът отговорил следното: "Преди няколко дни Шамил беше на петнадесет крачки от мен. Можех да хвърля един нож и да го убия. Някой да ми е заповядал!?"

Крайно време е българските политици да съберат кураж и да отдадат верните заповеди. Уверявам ги, че в сектора за сигурност има достатъчно достойни служещи, които желаят възстановяване на държавността, връщане държавата в ръцете на хората и спиране на продължаващото 25 години съсипване на страната. Надявам се това да се случи. Ако искаме да имаме държава.

[1] Френско списание, което беше атакувано заради карикатури срещу исляма.

[2] Публикация във в. „Фигаро“, превод на Галя Дачкова.

[3] В момента въпреки ефективните бомбардировки на Русия, терористичните формирвания в Сирия са в процес на разсредоточаване на свои „клетки“ в съседни територии и в Европа.

“Военно издателство” ЕООД
София
ул. “Иван Вазов” № 12

тел.: 02 980 41 86; 02 987 80 92;
02 988 07 26
Книжарница: 02 980 27 91
факс: 02 980 27 79; 02 988 07 26
e-mail: vi_books@abv.bg
www.vi-books.com

ВОЕННОИНВАЛИД Издава СЪЮЗЪТ НА ВОЕННОИНВАЛИДНИТЕ КООПЕРАЦИИ В БЪЛГАРИЯ

Редакционна колегия:
Главен редактор Борис Николов
Редактори Даниела Тронкова,
Красен Бучков

Адрес на редакцията:
гр. Перник 2300, ПК 36
Пл. "Св. Иван Рилски", Синдикален дом, ет. 7, офис 705
Тел. / факс: 076 / 60 48 74
GSM: 0879/ 54 42 21

E-mail: svik_pk@mail.bg

Печат "Нюзпринт" - ЕООД
ISSN: 1312 - 9066